

*Manual i shkurtër
për ata që sapo kanë hyrë në Islam*

Shejkh 'Abdul-'Aziz bin Jahja el-Bura'i

SELEFI
Kurani dhe Suneti
si pasqyrë e Selafëve të Këtyj Umami

Manual i shkurtër për ata që sapo kanë hyrë në Islam

Parathënie:

Lavdërimi i takon Zotit të botëve, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi Muhamedin dhe familjen e tij. E më pas:

Disa prej vëllezërve më kërkuan një manual të shkurtër për ata që hynë në Islam, siç janë të krishterët, çifutët apo të tjerë, qofshin ata nga Amerika, Europa apo nga cilido vend tjetër. Ndodh që ndonjëri prej tyre hyn në Islam dhe nuk gjen askënd prej njerëzve të dijes që t'ia mësojë atë që e ka për detyrë në fillim. Hyn në Islam dhe gjen rreth vetes sufistë, shija apo të tjerë prej njerëzve të devijimit që e shpien atë në humbje.

Pra, i shkruajta këto rreshta për t'iu përgjigjur kërkesës së vëllezërve.

Kjo çështje është shumë e rëndësishme dhe shpresoj se e kam çuar në vend atë që më është kërkuar; e lusim Allahun që kjo të jetë e dobishme dhe Ai është Bujar dhe dhuron shumë.

Dhe e gjithë lavdia i takon Allahut, Zotit të botëve.

Shkroi: Abdul-'Aziz bin Jahja el-Bura'i

Bismil-lahi-Rrahmani-Rrahijm

Lavdërimi i takon Zotit të botëve, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi Muhamedin dhe Familjen e tij. E më pas:

Me të vërtetë, ai që është bekuar nga Allahu me hyrjen në Islam, ka arritur mirësitë e jetës së kësaj bote dhe mirësitë e Jetës Tjetër. Dhe ti e ke detyrë o robi i Allahut që ta lavdërosh dhe ta falenderosh Atë për këtë gjë. Thotë Allahu i Lartësuar:

وَإِذْ تَأَذَّبَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

“Nëse tregoheni mirënjohës, Unë do t’jua shtoj edhe më shumë begatitë e Mia; por, nëse i mohoni mirësitë e Mia, (atëherë dijeni se) me të vërtetë dënimi Im padyshim që është i rëndë.”¹

E lus Allahut që të ta plotësojë këtë mirësi derisa të të vijë vdekja dhe ti je në Islam. Thotë Allahu i Lartësuar:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٧﴾

“O ju që besoni, kijeni frike Allahun ashtu siç i duhet pasur frikë Atij dhe mos vdisni vetëm se duke qënë muslimanë.”²

Mënyra e hyrjes në Islam:

Dije se kur hyn në Islam duhet të lahesh (të marrësh gusl) dhe të thuash shehadetin, që është dëshmia: **Esh-hedu en la ilahe il-la**

¹ Ibrahim, 7

² Aali-‘Imran, 102.

Allah ue esh-hedu enne Muhammeden Resulull-llah (dëshmoj se nuk ka të adhuruar tjetër me të drejtë përveç Allahut dhe dëshmoj se Muhammedi është i Dërguari i Tij). Dhe me këtë dëshmi hyn në Islam, pavarësisht çfarë feje ke pasur më përpara, përveçse nëse ke qënë prej umetit të Isait, të birit të Merjemes, lavdërimi dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi Pejgamberin tonë. Pra, në këtë rast duhet të thuash në dëshminë tënde: **Esh-hedu en la ilahe il-la Allah ue esh-hedu enne Muhammeden Resulullah ue esh-hedu enne 'Ijsa Abdullahi ue ResuluHu** (dëshmoj se nuk ka të adhuruar me të drejtë përveç Allahut dhe dëshmoj se Muhammedi është i Dërguari i Tij dhe se Isa është rob dhe i Dërguari i Tij).

Obligueshmëria e realizimit të Teuhidit:

Pas thënies së shehadetit e ke detyrë realizimin e Teuhidit (veçimin e Allahut në adhurim) në veten tënde dhe të mos bësh asgjë që e cunon Teuhidin. Ki kujdes të mos i lutesh dikujt tjetër përveç Allahut, qoftë ëngjëjve apo Pejgamberëve apo njerëzve të mirë prej të gjallëve apo prej të vdekurve. Mos u lut: o Muhamed, o Husejn, o 'Ali, o Fatime, o Bedeuji apo të tjerë prej njerëzve, qofshin të gjallë apo të vdekur. Por, adhuro Allahun të Vetëm e të Pashokë.

Po ashtu, mos ther kurban për dikë tjetër përveç Allahut, dhe as mos u beto në dikë tjetër përveç Allahut, dhe mos kërko mbrojtje për çdo çështje tënden nga dikush tjetër përveç Allahut sepse në Dorën e Tij është çdo gjë. Thotë Allahu i Lartësuar duke iu drejtuar të Dërguarit të Tij Muhammedit - *sal-lAllahu 'alejhi ue 'ala Aalihi ue sellem* :-

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

“Thuaj: Unë nuk mund t’i sjell vetes as dobi, as dëm, përveçse aq sa dëshiron Allahu.”³

Përderisa Pejgamberi - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* - nuk i sillte vetes as dobi dhe as dëm ndërkohë që ai ishte i gjallë, atëherë si mund t’u sjellë dobi dhe dëm të tjerëve kur ai është i vdekur?!

Përderisa bëhej fjalë për të Dërguarin - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* - atëherë sa kanë mundësi të tjerët që të sjellin dobi dhe dëm?!

Ruhu nga betimi në dikë tjetër përveç Allahut, ngase Pejgamberi - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* - ka thënë:

من كان حالفاً فليحلف بالله وإي صمت

“Kush do të betohet, le të betohet në Allah, përndryshe le të heshtë.”

Obliqueshmëria e dashurisë për Sahabët (shokët e Pejgamberit) të cilët janë Përcjellësit e Fesë:

E ke detyrë t’i duash të gjithë Shokët e të Dërguarit - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* - qofshin ata prej të afërmve të Pejgamberit - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* - apo prej shokëve të tij të tjerë, qofshin prej Muhaxhirëve (ata që u shpërngulën nga Mekka për në Medine) apo prej Ensarëve (vendasit e Medines që mirëpritën Pejgamberin dhe Muslimanët), dhe në krye të tyre qëndrojnë: Dhjetë të Përgëzuarit me Xhenet: Ebu Bekri, Umeri, Uthmani, Aliu, Talha, Zubejri, Abdu-Rrahman bin Auf,

³ El-A‘raf, 188

S’ad bin Ebij Uekas, Se’id bin Zejd, Ebu Ubejde bin el-Xherrah. Po ashtu gratë e Pejgamberit - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* -, respektimi i të cilave është respektim i të Dërguarit - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* -. Dije se sahabët - *radijAllahu ‘anhum* - janë ata të cilët na e përcollën Fenë Islame dhe kush i shan ata, ka sharë fenë të cilën na e përcollën.

Sa prej munafikëve (hipokritëve) shfaqin Islamin dhe fshehin kufrin (mosbesimin) dhe kur nuk munden dot të shajnë të Dërguarin - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* - shajnë Shokët e tij dhe Gratë e tij, dhe kur ju vjen rëndë të shajnë Islamin, shajnë përcjellësit e tij, dhe ata janë Sahabët. Pra, ki kujdes prej kësaj shkarjeje të rrezikshme, e cila është përhapur tej mase në këtë kohë nga ana e mosbesimtarëve dhe munafikëve.

Nxitja për përmirësimin e moralit dhe nxitja për bindje; ruhu prej moraleve të këqija dhe gjynaheve:

Pastaj përkushtojtu përmirësimin të moralit dhe largimit të cilësive të ulëta. Largoju zinasë dhe bëhu durimtar në beqari. E ke detyrë që ta zbukurosh veten me dëlirësi. Thotë Allahu i Lartësuar:

وَلَيْسَتَّعْفِيفِ الَّذِينَ لَا تَحْدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ

“Ata që nuk kanë mundësi për martesë, le të përmbajnë veten, derisa Allahu t’i begatojë me dhuntinë e Tij.”⁴

Allahu e ka bërë haram zinanë (marrëdhënien jashtë martesës) në mënyrë që të ruhet nderi dhe prejardhja.

⁴ En-Nur, 33

Dhe ruhu prej alkoolit, ngase ajo është prej punëve të shejtanit dhe nëna e ndytësive. Pejgamberi - *sal-lAllahu 'alejhi ue 'ala Aalihi ue sellem* - e ka mallkuar këdo që përfshihet në të: atë që e konsumon, atë që e prodhon, atë që e transporton etj... Dhe Allahu e ka bërë të ndaluar atë në mënyrë që të ruhet mendja e njeriut.

Dhe ruhu prej kamatës ngase ajo është luftë ndaj Allahut dhe të Dërguarit të Tij - *sal-lAllahu 'alejhi ue 'ala Aalihi ue sellem* -. Thotë Allahu i Lartësuar:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾
فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ

“O ju që keni besuar! Kijeni frikë Allahun dhe hiqni dorë nga pjesa e mbetur e kamatës, nëse jeni besimtarë të vërtetë. Nëse nuk e bëni këtë, atëherë iu është shpallur luftë nga Allahu dhe i Dërguari i Tij.”⁵

Largohu prej padrejtësisë, prej gënjeshtres, prej hasedit, prej hilesë, prej dëmtimit të fqinjit, prej mosmirënjohjes ndaj prindërve, dhe nëse ata të dy të urdhërojnë për diçka, bindju atyre për aq sa kjo bindje nuk është mosbindje ndaj Allahut - *'Azze ue Xhel-le* -. Thotë Allahu i Lartësuar:

وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ ۗ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۗ
وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۗ

⁵ El-Bekare, 278-279

“Nëse ata orvaten që të më shoqërosh Mua (në adhurim) diçka për të cilën ti nuk ke dije, atëherë mos i dëgjo, por sillu mirë me ata në këtë jetë.”⁶

Dhe ka thënë Pejgamberi - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* -:

لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق

“Nuk ka bindje ndaj krijesës në mosbindje ndaj Krijuesit.”

Dhe përkushtojtu furnizimit me hallall (çdo gjë që Allahu e ka lejuar) edhe nëse është i paktë.

Kujdes mos të shesësh alkool, mish derri apo të merresh me kumar, për të cilin në disa vende organizohen edhe gara natën.

Po ashtu, e ke detyrë që ta urdhërosh familjen tënde që të mbulohet ashtu siç duhet.

Po ashtu, edhe muslimania e ka për detyrë që t’i përmbahet hixhabit (mbulesës) dhe të mos presë derisa ta urdhërojë ai që e ka nën përkujdesje (babai, burri etj...), por ta marrë vetë iniciativën, pavarësisht a ka qënë më përpara muslimane apo ka hyrë më vonë në Islam, pasi ka qënë në kufër (mosbesim). Pra, muslimania duhet të krenohet me mbulesën e saj dhe nuk duhet të vrasë mendjen për llafet që qarkullojnë lartë e poshtë rreth mbulesës së saj.

 Rëndësia e pasimit të të Dërguarit dhe pasja kujdes nga bidatet (risitë, shpikjet në fe):

⁶ Lukman,15

Ti e ke detyrë të kapeshe pas Librit të Allahut dhe Sunetit të të Dërguarit të Tij - *sal-lAllahu 'alejhi ue 'ala Aalihi ue sel-lem* - dhe ruaje veten të mos biesh në bidat, në të gjitha llojet e tij.

Qëndro larg sekteve të sufistëve, shijave, khauarixhëve (xhemati tekfir), mutezilëve, esharive, maturidive dhe sekteve të tjera si puna e tyre.

Ulu me Ehli-Sunetin (ndjekësit e Sunetit) se ata do të drejtojnë tek Libri i Allahut dhe Suneti i të Dërguarit të Tij - *sal-lAllahu 'alejhi ue 'ala Aalihi ue sel-lem* - dhe nuk të lidhin mbas filanit apo fistekut. Dhe ruhu prej grupacioneve të devijuara me të gjitha llojet dhe format e tyre.

- **Mënyra e marrjes abdes:**

Ti e ke detyrë të mësosh përmendsh nga Kur'ani aq sa mundesh, qoftë edhe deri tek surja Zelzeleh, në mënyrë që t'i lexosh ato në namazin tënd. Ji i përpiktë në faljen e të pesta namazeve me xhemat (me muslimanët e tjerë në xhami) dhe dije se kush e lë namzin ka bërë kufër (ka mohuar) dhe kush e lë namazin me xhemat pa arsye, nuk i është bindur Allahut dhe të Dërguarit të Tij - *sal-lAllahu 'alejhi ue 'ala Aalihi ue sel-lem* -.

Gratë nuk e kanë detyrë faljen me xhemat në xhami.

Dhe kur do që të falesh, merr abdes më së miri. Thotë Allahu i Lartësuar:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

“O besimtarë! Kur doni të falni namaz, lani fytyrën dhe duart deri në bërryla, kurse kokën fshijeni me dorë të lagët; lani edhe këmbët deri në nyje. Nëse jeni të papastër (si pasojë e marrëdhënieve bashkëshortore apo e derdhjes së farës), atëherë pastrohuni (duke u larë krejtësisht).”⁷

Dhe mënyra e marrjes abdes është siç vijon:

Nëse e ke kryer nevojën tënde, urinën apo jashtëqitjen, lahu me ujë nga përpara dhe nga pas. Hidhe ujin me dorën e djathtë dorës së majtë që të lahesh dhe nuk lejohet që ta lash organin me dorën e djathtë. Pastaj laji të dyja duart jashtë enës, veçanërisht nëse sapo je zgjuar prej gjumit, më pas lan gojën, hundën duke marrë një grusht ujë dhe e fut një pjesë në gojë dhe pjesën që ngelet në hundë, më pas fut gishtat në gojë që të fërkosh dhëmbët e nëse ke misvak (furçë dhëmbësh e nxjerrë nga një lloj peme) më mirë akoma; dhe më pas e nxjerrë ujin prej hundës duke i shfryrë hundët fortë në mënyrë që të dalin pislëqet prej saj. Më pas, lan fytyrën që prej rrezës së flokëve e deri tek mjekra duke përfshirë edhe dy anët deri tek veshët.

Më pas, lan dorën e djathtë pastaj të majtën deri mbi bërryle, pastaj duke lagur duart me ujë fshin kokën që nga pjesa e përparme e kokës deri në pjesën e mbrapme, pastaj i kthen prapë duart aty ku e nise fshirjen e kokës pa e çuar deri tek baluket. Më pas, futi dy gishtat tregues në vesh dhe me gishtat e mëdhenj fshi veshët nga jashtë; pastaj laj këmbët deri mbi nyje dhe fillimin e kërcirit, dhe nyjet e këmbës janë ato dy kockat e dala midis kërcirit dhe këmbës. Dhe dije se të gjitha pjesët që lahen (siç u sipërmend) është e pëlqyeshme që të lahen nga tre herë, por mund t’i lash edhe dy herë ose një herë duke u siguruar se uji i ka lagur plotësisht pjesët, përveç

⁷ El-Maideh, 6.

kokës dhe veshëve të cilat fshihen vetëm një herë. Dhe në fillim të abdesit thua *bismil-lah* dhe në fund të tij:

Esh-hedu en la ilahe il-la Allahu uahdehu la sherike lehu, ue esh-hedu enne Muhammeden abduhu ue resulehu.

Mënyra e thirrjes së ezanit:

Nëqoftëse ka muezin që thërret ezanin, mjaftohu me ezanin e tij; e nëse jo, thirre ti ezanin për veten tënde dhe për atë që është i pranishëm me ty, dhe thuaj:

Allahu Ekber, Allahu Ekber
Allahu Ekber, Allahu Ekber
Esh-hedu en la ilahe il-la Allah
Esh-hedu en la ilahe il-la Allah
Esh-hedu enne Muhammeden Resulullah
Esh-hedu enne Muhammeden Resulullah
Hajje ales-salah
Hajje ales-salah
Hajje alel-felah
Hajje alel-felah
Allahu Ekber, Allahu Ekber
La ilahe il-la Allah

Kur je duke dëgjuar ezanin e përsërit atë ashtu siç e thotë muezini, ndërsa në fund të “Hajje ales-salah, Hajje alel-felah” thua: *La haule ue la kuuete il-la billah.*

Pastaj dërgo salavate (përshëndetje dhe lutje) mbi Pejgamberin - *sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem* - salavatet e Ibrahimit, duke thënë:

*Allahumme salli ala Muhammedin, ue ala Aali Muhammed, kema salejte ala Ibrahimie ue ala Aali Ibrahimie, inneke Hamijdun Mexhijd,
Ue baarik ala Muhammedin ue ala Aali Muhammed, kema barekte ala Ibrahimie ue ala Aali Ibrahimie, inneke Hamijdun Mexhijd.*

Pastaj thua: *Allahumme hadhihid-da'uetit-taameh ues-salatil kaaimeh, aati Muhammeden el uesijlete uel fadileh, ueb'ath-hu mekaamen mahmuden el-ledhij ua'adtehu.*

Mënyra e faljes së namazit:

Nëse do të falësh namazin, falu përpara murit ose vendos diçka përpara teje rreth tridhjetë centimeter të gjatë, dhe dijetarët e kanë vlerësuar se duhet të jetë një distancë rreth tre krahë dhe ajo quhet *sutre*.

Duhet që ta kesh trupin dhe rrobat të pastra, po ashtu edhe vendin ku falesh, dhe që ta mbulosh auretin (pjesët e turpshme) i cili është që prej kërthizës deri tek gjunjët (për meshkujt). Ndërsa, kur fal namazin duhet që të hedhësh diçke mbi supe, thotë Allahu:

يٰۤاٰدَمُ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

“O bijtë e Ademit, vishuni përshtatshëm kudo dhe kurdo që të faleni”⁸

⁸ El-A’raf, 31.

Dhe ajo që kihet për qëllim me fjalën “*mesxhid*” në këtë ajet, është namazi. Dhe sa më i kompletuar të jesh në veshje në namaz aq më i madh është edhe shpërblimi që merr.

Pastaj filloje namazin me tekbir (të thuash Allahu Ekber) dhe padyshim që para se të fillosh namazin e ke të qartë se çfarë do të falësh, a është namaz farz, apo namaz nafile dhe a është namazi i drekës apo i ikindisë etj..., dhe të mjafton vetëm ky nijet (qëllim). Ndërsa ajo që bëjnë disa duke thënë: bëj nijet që të fal farzin e kësaj apo asaj, nuk ka dyshim se kjo që bëjnë ata nuk ka argument, përkundrazi ai është bidat (risi në fe).

Pastaj, i ngre duart deri tek veshët, i shtrin pëllëmbët e duarve në drejtim të kiblës sipas mundësisë, në mënyrë normale, as mos i hap shumë gishtat e as mos i mbyll, dhe thua: Allahu Ekber!

Ky tekbir (të thënit Allahu Ekber kur hyn në namaz) quhet *tekbir el-ihram*.

Pastaj thua:

Allahumme baa'id bejni ue bejne khataajaaja, kema ba'adte bejnel meshriki uel magribi;

Allahumme nekkini min khataajaaja, kema junekka eth-theubul abjadu mined-denes;

Allahumme - gsilnij min khataajaaja, bith- thelxhi uel maai uel barad.

Pastaj thua: *E'udhu bil-lahi minesh-shejtani-rraxhim.*

Pastaj thua Fatihanë dhe një sure prej Kur'anit, atë që e ke më të lehtë.

Më pas ngriji duart ashtu siç i ngrite më parë dhe thuaj *Allahu Ekber*.

Pastaj bjer në ruku duke i vënë duart në gjunjë dhe duke i hapur gishtat njësoj sikur ke kapur një gurë, dhe mos i përthyej as gjunjët dhe as duart, drejtoje shpinën dhe as mos e ngre kokën lart dhe as mos e ul poshtë.

Pastaj thuaj: *Subhane Rabbijel ‘Adhijm* tre herë, dhe nëse thua edhe më shumë (lutje të tjera) më mirë akoma.

Pastaj ngrihu dhe drejtohu në këmbë ashtu siç ishe përpara se të bije në ruku dhe ngriji duart ashtu siç i ngrite më përpara dhe thuaj: *Semi’ Allahu limen hamideHu*, qoftë kur je vetë imam në namaz apo qoftë kur falesh vetëm. Ndërsa kur falesh pas imamit nuk e thua *Semi’ Allahu limen hamideHu*.

Pastaj thua: *Rabbena ue lekel hamd, hamdan kethijran tajjiban mubaarakan fijhi*. Këtë e thotë edhe imami, edhe ai që falet vetëm, edhe ai që falet pas imamit.

Pastaj thuaj *Allahu Ekber* dhe ulu për në sexhde duke vendosur duart të parat dhe drejtohu në sexhde dhe fytyra të jetë midis duarve dhe hapi krahët, përveçse nëse je në saf (rreshti ku falen muslimanët), mos i ngushtoj vëllezërit e tu namazlij. Bashkoi këmbët, por, mos i ngjit kofshët me barkun dhe as me kërcinjtë, dhe thuaj: *Subhane Rabijel E’ala* tre herë, dhe nëse shton edhe dua (lutje) të tjera më mirë akoma. Mund të bësh shumë lutje për atë që dëshiron ti prej mirësive të dynjasë dhe të akhiretit.

Pastaj thuaj *Allahu Ekber* dhe ulu duke e mbledhur këmbën e dhjathtë dhe duke e shtrirë këmbën e majtë poshtë teje dhe vendosi pëllëmbat mbi kofshë dhe thuaj: *Rabbi - gfir lij, Rabbi - gfir lij* dhe

mund ta përsërisësh këtë sa të duash sepse ky është vendqëndrim përgjërimit që Allahu të të falë.

Pastaj thuaj *Allahu Ekber* dhe bjer në sexhde prapë për herë të dytë, në të njëjtën mënyrë siç u përkrua pak më parë. Dhe siç veprime në këtë rekat, veprime në të gjitha rekatet e namazit. Dhe dije se në rekatit e tretë dhe të katërt të namazit të drekës, ikindisë dhe jacisë dhe në rekatit e tretë të akshamit nuk thuhet sure tjetër përveç fatihasë.

Dhe nëse falesh pas imamit në namazin e drekës dhe ikindisë në rekatit e parë dhe të dytë, thua fatihanë dhe një sure tjetër, ndërsa në namazin e akshamit, të jacisë dhe të sabahut, thua vetëm fatihanë dhe pastaj dëgjon imamin kur këndon Kur’an.

Dhe në namazin e drekës, ikindisë, akshamit dhe jacisë, pasi ke falur dy rekate ulu në teshehudin e mesit, i cili është në mes të namazit, dhe thuaj:

Ettehiijatu lil-lahi ues-salauaatu uet-tajjibatu, esselaamu ‘alejke ejjuhen-Nebiju ue rahmetullahi ue berekaatuhu, esselaamu ‘alejna ue ‘ala ibaadil-lahis-saalihijn, esh-hedu en la ilahe il-la Allah, ue esh-hedu enne Muhammeden abduHu ue resuluHu.

*Allahumme salli ala Muhammedin, ue ala Aali Muhammed, kema salejTe ala Ibrahimie ue ala Aali Ibrahimie, inneke Hamijdun Mexhijd,
Ue baarik ala Muhammed, ue ala Aali Muhammed, kema baarekTe ala Ibrahimie ue ala Aali Ibrahimie, inneke Hamijdun Mexhijd.*

Pastaj ngrihu për në rekatit e tretë, dhe nëse ulesh për në teshehudin para selamit thuaj teshehudin (*Ettehiijatu lil-lahi...*) që sapo u përmend dhe shto:

Allahumme innij e’udhu biKe min adhaabil kabri ue min adhaabi xhehennem, ue min fitnetil mahja uel memaati, ue min sherri fitneti mesijhid-dexhaal.

Dhe lute Allahun për çfarë dëshiron ti. Dhe është e pëlqyeshme që të thuash para selamit:

Allahumme gfir lij maa kademtu, ue maa akhartu, ue maa esrartu, ue maa e’alentu, ue maa esreftu, ue maa Ente e’alemu bihi minnij, ue Ente el-Mukaddimu, ue ene el-Muakhiru, la ilahe il-la Ente.

Dhe dije se namazi i sabahut ka vetëm një teshehud, dhe ai është njësoj si teshehudi i dytë i çdo namazi. Dhe më pas del prej namazit duke thënë *esselamu alejkum ue rahmetullah*, duke e kthyer kokën në anën e djathtë në selamin e parë, dhe duke e kthyer kokën në anën e majtë në selamin e dytë. Dhe kur jep selam kthen vetëm kokën sipas mundësisë dhe jo gjithë trupin.

Dije se namazi i sabahut ka dy rekate, namazi drekës katër rekate, ikindija katër rekate, akshami tre rekate dhe jacia katër rekate.

Namazi i sabahut falet me zë, namazi i drekës dhe i ikindisë falen pa zë.

Ndërsa, namazi i i akshamit dhe jaciesë dy rekatet e para falen me zë, kurse rekati i tretë në namazin e akshamit dhe rekati i tretë dhe i katërt në namzin e jaciesë falen pa zë.

Obligueshmëria e dhënies së zekatit:

Nëse Allahu të ka bekuar me pasuri e cila ka arritur nisabin (sasia e pasurisë, plotësimi i të cilës e bën të detyrueshme nxjerrjen e

detyrimit financiar të zekatit) dhe ka kaluar një vit i plotë, d.m.th. nëse ka kaluar një vit në posedimin e tij, jepe zekatin me mirësi.

Nisabi i pasurisë është kur arrin vlerën pesëqind e nëntëdhjetë e gjashtë gram argjend dhe sasia e zekatit që jepet për të është vetëm një e katërta e një të dhjetës, dhe ky është lehtësim nga Allahu për robërit e tij. Dhe prej mirësive të Islamit është se zekati është detyrë për të pasurit si mëshirë për të varfërit.

Dhe mënyra për të ditur sasinë e shumës që duhet të japësh, është duke e pjesëtuar shumën e pasurisë që disponon me dyzetë dhe rezultati del një e katërta e një e dhjetës të asaj shume.

Obligueshmëria e agjërimit të Ramazanit:

E ke detyrë agjërimin e muajit të bekuar të Ramazanit dhe agjërimi fillon me daljen e agimit e deri në perëndimin e diellit, e nëse nuk arrin dot që të dallosh kur hyn agimi dhe kur perëndon dielli, bazohu tek kalendari që të jesh brenda kohës.

Dhe agjëro duke qëndruar larg ngrënies, pirjes, marrëdhënieve intime, dhe ruaje veten prej veprimeve që i paraprijnë marrëdhënieve, ngase mund të të prishet agjërimi.

Poashtu, largohu prej gjynaheve dhe moralit të prishur, sepse braktisja e tyre ta shton shpërblimin ditën e agjërimit, ashtu sikurse bërja e gjynahut e pakëson shpërblimin e agjërimit. Dhe gjynahet janë haram gjatë gjithë vitit, por në agjërim gjynahu është më i madh.

Obligueshmëria e haxhit:

Në haxh nuk bëhen harrame. Përpiqu që ta kryesh haxhin nëse i përballon shpenzimet dhe nëse e ke të lehtë marrjen e rrugës për haxh. Mos u bëj dorështrënguar për kryerjen e haxhit, ngase Pejgamberi - sal-lAllahu ‘alejhi ue ‘ala Aalihi ue sel-lem - ka thënë:

تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكَيْرُ حُبَّ الْحَدِيدِ.

“Shpeshtojeni haxhin dhe umren, ngase ato të dyja e fshijnë varfërinë dhe gjynahet ashtu siç e fshin gjyryku i farkëtarit pisllekun e hekurit.”

Përpiqu që të krysh haxhin mutemetië (ta kryesh haxhin e plotë, bashkë me umren) sepse ai është riti më i mirë i haxhit. Dhe ka shumë libra rreth haxhit dhe më i miri prej tyre, është libri i shejkh Abdul-Azijz bin Baz me titull: “*et-Takjid uel-Ijdah fij kethiri min Mesail el-Haxh uel-Umrah ue ez-Zijarah - Përkufizimi dhe sqarimi i shumë prej çështjeve të haxhit, umres dhe vizitës (së Vendeve të Shenjta)*”.

Më pas përkushtojë veprave vullnetare të namazit, agjërimit, sadakasë, haxhit, umres etj...

Dhe përpiqu që të marrësh gjithmonë abdes, pasi abdesi e mbron besimtarin.

Po mjaftohemi me kaq.

Uel-hamdulilahi Rabbil alemin, ue sal-lAllahu ‘ala Muhammedin ue ‘ala alihi ue sel-lem.

Shkroi: Abdul-Azijz bin Jahja el-Burai

Jemen, Ibb, Mefrak Hubejsh

Më datë: 12/2/1431 që përkon me datën: 27/1/2010